

Vägen hem

Alla dessa drömmar som ner i glömskan dras.
De kommer upp till ytan sent vid tomma glas.
Smälter som den första snön, fallen för att dö.
Men de vilar där på botten av vardagsdagars sjö.

Jag ser ett bortglömt hus vid ett kargt och pinat fält.
Ett övergivet hus, ett träd som vinden vält.
Men kanske någon någonstans har tankarna just här,
vid en namnlös by längs vägen, vid ett gammalt ståtligt träd.

Vägen hem. Bort går den, den tar oss aldrig hem.
Vart den går vet väl ingen, men vi hoppas att den når
ända hem. Bort går den, den tar oss aldrig hem.
Vägen hem, vägen hem.

Ansikten man minns. Alla namn som jag glömt bort.
Försöker minnas röster. Jag undrar hur det gått.
Så mycket som man grunnar på en lång och nattlig färd.
En gammal man på spark, jag undrar vart han är på väg?

Vägen hem. Bort går den...osv..

I den mörka tysta natten hör man tiden gå.
Jorden ligger nerbäddad i snö som skimrar blå.
Trötta själar går till sängs, blundar, somnar in.
Jag äger inte mycket men min dröm, min dröm är min.

Vägen hem. Bort går den...osv..

Vägen hem. Bort går den...osv..